

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "PDV". Rad ima 19 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

UVOD

Porez na dodatu vrijednost (PDV) je najrasprostranjeniji sistem oporezivanja prometa roba (dobara) i usluga u svijetu. Primjenjuje se u preko 120 država svijeta, a u nekim od njih se javlja i pod drugačijim nazivima - Ujedinjeno Kraljevstvo, Kanada, Novi Zeland i Singapur imaju tzv. goods and services tax (GST) (porez na dobra i usluge), dok je u Japanu poznat kao porez na konzumiranje.

Porez na dodatu vrijednost je indirektni porez, što znači da se ne prikuplja direktno od lica koje je porezni obveznik, već od lica koja se smatraju krajnjim potrošačima. S obzirom da je PDV zamišljen kao porez na konzumiranje, izvoz (koji se, po definiciji, konzumira vani) nije predmet oporezivanja.

PDV je izumio francuski ekonomista Maurice Lauré (Moris Lore) 1954. godine. On je bio direktor francuske poreske službe koja je 10. aprila 1954. uvela *taxe sur la valeur ajoutée* (TVA). Ovaj porez je isprva uveden kao opterećenje za velike kompanije, ali je vremenom njegovo djelovanje prošireno na sve oblasti poslovanja. U Francuskoj je PDV najznačajniji izvor javnog finansiranja i procjenjuje se da donosi oko 45% prihoda.

1.Osnovni pojmovi o PDV-u

Prilikom donošenja odluka menadžmenta neophodno je respektovati poslovni ambijent u kojem se one donose. Važna komponenta poslovnog ambijenta je i poresko okruženje. U BiH je to posebno bilo značajno na kraju 2005. Godine kada je prestao da važi sistem poreza na promet i kada se prešlo na porez za dodatnu vrijednost (PDV).

Da bi taj prelaz sa jednog na drugi poreski oblik bio uspješan i korektno funkcionisao nakon 1. januara 2006. godine bilo je neophodno uspostaviti skladne odnose između vlasnika kapitala, menadžmenta i računovođa.

Porezom na dodatnu vrijednost od 1. januara 2006. godine zamjenjen je tada postojeći porez na promet proizvoda i usluga. Osnovna, zajednička karakteristika jednog i drugog oblika poreza je da se njime oporezuje potrošnja. Na osnovu podataka IBRD-a, PDV je uveden u preko 140 zemalja svijeta i zato se smatra najrasprostranjenijim oblikom poreza.

Riječ je o višefaznom porezu koji se obračunava i plaća u svim fazama proizvodnje i prometa nekog proizvoda i usluge sve do krajnjeg potrošača. To podrazumjeva da se oporezuje samo nova vrijednost koja je dodata u svakoj fazi i razlika u cijeni koja je zaračunata u sferi trgovine od svakog pojedinog trgovca zaključno sa maloprodajom i prodaje robe krajnjem potrošaču.

U osnovi postoje tri faktora koja utiču na izbor oblika poreza na dodatnu vrijednost, odnosno koja određuju predmet oporezivanja:

U zavisnosti od toga kako se tretira nabavka stalne imovine mogu se uvesti sljedeći oblici poreza na dodatnu vrijednost:

proizvodni oblik,

dohodovni oblik,

potrošni oblik.

Svaki od ovih oblika može se zasnivati na dva načela:

oporezivanje po načinu porijekla

oporezivanje po mjestu krajnje potrošnje – odredišta.

v) PDV se može utvrđivati primenom tri različita metoda:

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com